

1910 : een jaar zonder wespen.

Vestigde ik er in 1909, E. B. III, p. 2, de aandacht op, dat genoemd jaar een echt wespenjaar was, 1910 was het tegenovergestelde. In de maanden Juli, Augustus en September heb ik, tenminste op de Veluwe, geene enkele wesp waargenomen, niettegenstaande ik er geregeld naar gezocht heb.

Zoo zijn b.v. de takken van de zilverspar dikwijls door eene champignon bedekt, die er voor het bloote oog als een laagje roet nitziet, en zijn zulke takken blijkbaar zeer in de gunst bij de wespen, die er waarschijnlijk een of ander voedsel afhaken. Ik ken op Schovenhorst te Putten (Veluwe) bepaalde boomen van deze soort, die, vooral in den nazomer, letterlijk omzwermd worden door de wespen, welke mij in den regel werksters van *Vespa vulgaris* L. bleken te zijn. Bij deze boomen hoort men bij niet te ongunstig wêer den geheelen dag een sterk gegons, uitsluitend voortgebracht door de talrijke af- en aanvliegende wespen. In 1900 was daar geene enkele wesp te zien en voor 't eerst, zoolang ik mij herinner, was er geen gegons te vernemen.

Eene door wespen veel bezochte bloem is die van de Sneeuwbes, *Symphoricarpus racemosus* Mich. Terwijl het in andere jaren eene zeldzaamheid is, als eene struik van deze plant bij goed wêer in den zomer niet door eenige wespen bezocht wordt, is het mij in 1910 niet gelukt, ook maar ééne wesp er op waar te nemen.

Mannetjes van verschillende wespen kan men nogal eens aantreffen op schermbloemen. Ook daarop nam ik in 1910 geen enkel exemplaar waar. Ook overrijpe pruimen, perziken, appelen en peren zijn bijzonder bij de wespen in trek; in 1909 waren zij er steeds mede bedekt. In 1910 daarentegen heb ik hierop geene enkele wesp aangetroffen.

In Augustus maakte ik nog een 10-daagsch uitstapje naar

het Sauerland. Ook daar is mij toen niet ééne wesp onder de oogen gekomen.

Ik acht het van belang, dat anderen ook hunne waarnemingen omtrent het weinig of niet voorkomen van wespen in den zomer van 1910 te dezer plaatse mededeelen.

J. TH. OUDEMANS.

Anilastus Henscheli nov. spec. (Ichn.).

In Juli van dit jaar ving ik in mijn tuin te 's Gravenhage 1 ♀ en 9 ♂♂ van eene tot dusverre nog onbeschreven Ichneumonide. Zij behoort tot de onderfamilie der *Ophioninae* en tot het genus *Anilastus*. Ik noem haar *Anilastus Henscheli*, ter herinnering aan mijn vroegeren leermeester G. A. O. Henschel, van 1877 tot 1896 hoogleeraar in de oeconomische entomologie aan de K.K. Hochschule für Bodenkultur te Weenen.

Beschrijving:

Anilastus Henscheli is naverwant aan *Anilastus discedens* Schmied. Lichaam grijsachtig behaard. Kop achter versmald; sprieten langer dan het halve lichaam; oogen aan de binnenzijde zwak uitgerand; gezicht witachtig behaard. De lijsten van het metanotum meestal duidelijk, de costula onduidelijk of ontbrekend, de area superomedia achter open; speculum zwak glanzend. Nervus basalis tamelijk steil, areola bijna rhomboidaal, gesteeld (bij het ♀, dat voor mij ligt, is de areola groot en bijna zittend), de teruglopende ader juist in het midden, nervulus bijna interstitiaal (bij *discedens* vormt de areola een trapezoïde en mondt de teruglopende ader dicht bij den buitenhoek). Pooten slank, de achterste naar evenredigheid lang. Achterlijf sterk gecomprimeerd; postpetiolus duidelijk verbreed, legboor zeer kort. Lichaam zwart, sprieten geheel zwart, de funiculus bij enkele exemplaren een weinig rossig (bij *discedens* zijn de scapus en pedicellus aan den onderkant